

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214201434
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214201434.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa: P. X. Y. s.r.o., R. 5, U., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného W. X. s.r.o., R. 5, U., IČO: XX XXX XXX proti odporkyni: X. T., naposledy bytom Q. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou J.. D. O., vyššou súdnou úradníčkou K. súdu Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 334,11 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou Prievidza zo dňa 16. októbra 2014, č.k. 4C/85/2014-53 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.12.2014, č.k. 4C/85/2014-79, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 334,11 Eur s úrokom z omeškania zo splátky vo výške 111,37 Eur od 21.05.2010 do 20.07.2010 vo výške 1,65 Eur, zo splátky vo výške 111,37 Eur od 21.06.2010 do 20.07.2010 vo výške 0,80 eur a ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 334,11 Eur od 21.07.2010 do zaplatenia. Uviedol, že právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporkyňa uzatvorili dňa 01.08.2005 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 4979 Eur, ktorý mala splácať v mesačných splátkach po 111,37 Eur vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom v návrhu si uplatňuje splátky úveru splatné od 20.05.2010 do 20.07.2010 v celkovej výške 334,11 Eur a úrok z omeškania. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 100 ods. 1, §101, § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1, § 879j, Občianskeho zákona, ako aj ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania bol súd toho názoru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Zmluva, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoje právo je zmluvou spotrebiteľskou a v súlade s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na ňu aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Úver je síce absolútnym obchodom a na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, ale predmetná vec, nárok navrhovateľa, je zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (zákon č. 634/1992 Z.z., zákon č. 250/2007 Z.z. a ust. Občianskeho zákonníka). Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy. Súd ďalej uviedol, že s účinnosťou zákona č. 150/2004 Z.z. došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ust. § 54 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa spotrebiteľovi ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie. Súd nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že podľa ktorého na predmetnú vec nedopadá právna úprava občianskeho práva ale obchodného práva, a vzhľadom na uvedené si navrhovateľ uplatnil právo premičané. Súd sa rovnako nestotožnil s názorom

navrhovateľa, že ochrana spotrebiteľa vo svetle § 54 ods. 1 OZ prichádza do úvahy až od 01.01.2008 v súvislosti s novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 568/2007 Z.z. Súd vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou posúdil ako občianskoprávny, spotrebiteľský a vzhľadom na ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa pri posudzovaní nároku navrhovateľa z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy prihliadal, a to aj bez návrhu, na nemožnosť uplatnenia práva z dôvodu jeho premlčania. Premlčacia doba je trojročná a navrhovateľ podal návrh na súde až dňa 09.04.2014, t.j. po uplynutí premlčacej doby podľa § 101 OZ (lehota pri jednotlivých mesačných splátkach uplynula dňa 21.05.2013, 21.06.2013 a 21.07.2013). Súd preto návrh z dôvodu premlčania v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, keďže si túto neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozsudok zmeniť a jeho návrhu vyhovieť, prípadne sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uplatnil si voči odporkyni trovy konania v prvostupňovom a odvolacom konaní. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Má za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby, pričom mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR MCdo/4/2012 a obdobné rozhodnutia krajských súdov. Namietal, že súd na danú vec nemal aplikovať ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadрила.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní odkazom na príslušné ustanovenia O.s.p. neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, avšak uvádza, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nedostatočného zistenia skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak účastník konania navrhool dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť. V prejednávanej veci navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že navrhool dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej, pričom by nebol súdom prvého stupňa vykonaný. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nebol uplatnený opodstatnene.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie aj výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno vôbec použiť.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa ako banka na jednej strane a odporkyňa ako dlžník uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere dňa 01.08.2005. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca pohľadávku na navrhovateľa, teda na spoločnosť P. X. Y., s.r.o.

Súd prvého stupňa sa správne zaoberal charakterom uplatnenej pohľadávky a túto posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. S ohľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi účastníkmi súd správne vzal zreteľ na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať požadované plnenie. Bol povinný zohľadniť § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého

na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (viď rozsudok NS SR sp. zn. 8MCdo 13/2014 zo dňa 28.05.2015).

Krajský súd zhodne ako okresný súd právny vzťah účastníkov konania, z ktorého navrhovateľ vyvodzuje žalobným návrhom uplatnený nárok, považoval za občianskoprávny vzťah a následne premlčanie tohto nároku posudzoval podľa ustanovení o premlčaní, upravených v § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Správne súd návrh navrhovateľa zamietol, keď dospel k názoru, že nárok navrhovateľa je premlčaný.

V danom prípade nebol opodstatnený ani odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom vo zvyšku v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu jej ani žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.